

[Krag.]

være indvundet, end opnaaeligt er ad Rente-nedsættelsens Vej. Man har nu imidlertid fra Regeringspartierne Side ikke villet opfylde Venstres Krav, saaledes som de er blevet rejst i Landbokommissionen; man har ikke villet følge de naturlige Veje, som er anvist gennem Lovgivningen om Indlaansrentens Nedsættelse og Krisefondens Oprettelse. Man har ved de her foreliggende Lovforslag sigtet paa Opgaver, som ligger ganske udenfor det Omraade, som hele dette Spørgsmaal omfatter, og alt dette maa vi fra vor Side misbillige. Men under Hensyn til den økonomiske Tilstand, som endnu hersker indenfor Tusinder og atter Tusinder af danske Landbrug, under Hensyn til de vanskelige Forhold, hvorunder Erhvervet som Helhed virker, er det vort levende Ønske at faa gennemført en virkelig betydende Rentelettelse, og det er vort Haab, at en Udvalgsbehandling kan føre til en Udformning, som kan vinde almindelig Tilslutning og bidrage, saa langt som det ad denne Vej er muligt, til at lette Byrderne og genskabe Rentabiliteten i Hovederhvervet.

Jeg skal saa til sidst sige om Forslaget til Ændring af Lov af 27. Marts 1912 om Rentebevillinger, at ved dette Lovforslag tilsigter man, saa vidt jeg forstaaer det, at mindske Muligheden for en Belaaning af faste Ejendomme op til eller op over Skorstenen. Dette Formaal er for saa vidt godt nok, og det kan vi i og for sig billige. Men man maa dog vare sig for en saa rigoristisk Affattelse af dette Lovforslag, at Administrationen vil være hindret i at tage Særhensyn, hvor saadanne Særhensyn er velbegrundede. Thi man bør ikke berede den virkelystne Ungdom større Vanskeligheder for at komme i Vej i kommende Tider end højst fornødent. Jeg finder, at Forslaget i saa Henseende med Hensyn til en rigoristisk Begrænsning af Forrentningsspørgsmaalet ved Udlaan i faste Ejendomme gaar vidt nok, ja, for vidt, men jeg anbefaler det til velvillig Overvejelse i det Udvalg, der antagelig vil blive nedsat til Behandling af alle disse Spørgsmaal.

Christmas Møller: De Forslag, som i Dag er blevet sat paa Tingets Dagsorden, og hvoraf 3 af den højtærede Formand er sat til Behandling nu, maa efter vor Opfattelse ses som et overmaade stærkt Udtryk for, at hele den økonomiske Politik, som det store Kriseforlig i Januar 1933 var et Udtryk for, i Virkeligheden er brudt sammen. At det forholder sig saaledes, kan man ogsaa

ganske tydeligt mærke af den Tale, som den foregaaende ærede Taler holdt, idet han jo i ganske særlig Grad beklagede sig over, at med Hensyn til det, som skulde være Hovedindholdet af denne økonomiske Politik, nemlig Krisefonden, Konverteringsmulighederne paa Basis deraf, dør følte han sig, for at bruge et populært Udtryk, i Virkeligheden snydt og narret. Endvidere kan vi sige, at vi er i den ejendommelige Situation, at vi vel i Gaar hørte de ærede faglige Ministre hver for sig fremsætte deres Forslag og, saaledes som det er Sæd og Skik, give Udtryk for Ønsket om, at man hurtigst muligt kunde faa de paagældende Forslag gennemført, hvortil vi jo kan sige, at den politiske Situation ved de Udtalelser, som ganske vist ikke er faldet i Tinget, men som er fremsat af den højtærede Statsminister i det Interview, han har givet sit snævrere Regeringsblad, har formet sig paa den Maade, at man fra Regeringens Side, fra Statsministerens Side, har givet Udtryk for, at disse Forslag — i øvrigt sammen med andre — skal betragtes som en Helhed, som efter Regeringens Syn maa gennemføres, saa vidt man kan forstaa det, nogenlunde samtidig. Vi hørte ogsaa, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Fisker, gav Udtryk for en lignende Betragtning, idet han sagde, at den Kriselovgivning, som havde været gennemført gennem Aarene, havde været af den Karakter, at den havde givet saavel til Landbrugere som til arbejdsløse, ogsaa til enkelte andre Klasser, og den Linie, som var indledet, sagde det ærede Medlem, ved det saakaldte Oktoberforlig i 1931 — til hvilket det ærede Medlem Hr. Krag jo sendte en venlig Tanke, vel sagtens glemmende, hvorledes han stemte for det og mere til i Sommeren 1932 —, burde fortsat følges. Det ærede Medlem Hr. Fisker sagde, at efter hans Opfattelse maatte Synspunktet i Dag være det samme som det, man i Efteraaret 1931 og ved Forligene i 1932 og 1933 havde haft i hvert Fald fra Regeringens Side, nemlig at der maatte gennemføres Kriseforanstaltninger samlet.

Vi for vort Vedkommende kan kun i overordentlig høj Grad beklage, at Regeringen ikke, saaledes som det efter vor Opfattelse maatte være dens Pligt, i første Række har sat paa Dagsordenen og til Afgørelse den Række Forslag, som er stillet af Landbokommissionen, om hvilke der er Enighed, og om hvilke jeg vil have Lov til at fremhæve, at de Forslag om en Kødordning, en Kornordning, en Smørordning og en Svineordning, som ogsaa staar paa Tin-